

Az arany macska

mikromoralitás

Szereplők:

XVII. DEZSŐ, Batida, Szőreg és Papere királya
KIRÁLYNÉ, született Borz Rozália
PRÜNTYIKE, királykisasszony
VACKOR ANDRÁS, a szegény ember legkisebb gyereke
CSIRIBIRI, nyugdíjogosult udvari boszorkány
ÁGI, biztosítási ügynök és földrajztanár
HAMUKA, öreg és ügyetlen varázsló
ZIMMEZUM, főtörzsőrmester
ILI, MIMI, LILI – csacska udvarhölgyek
ANANÁSZ, az arany macska

I. jelenet

a színen egy trónus (vagy nagyobb karszék áll), nem messze tőle egy öregecske állófogas; a fogas mellett lévő szemetesvödörnek nincs különösebb szerepe, esetleg a rendező kérésének megfelelően egyes szereplők felbukhatnak benne, jelezvén elesettségüket vagy sutaságukat

DEZSŐ: *(bebiciklizik a színrre, a kerékpárt a trón hátához támasztja; a fogásra akasztja a koronáját, majd lerogy a trónusra; masszírozza a halántékát, láthatóan fejfájás gyöttri; fájdalmasan felordít) Csiribiri!... Hol vagy Csiribiri?...*

KIRÁLYNÉ: *(az udvarhölgyei kíséretében érkezik; pikírt) Dezső! Te megint a boszorkányt szólongatod. Százszor megmondtam, hogy az udvari orvost hívd, ha bajod van!*

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban) Érvágás. Purgálás. Kalmopyrin.*

DEZSŐ: *(egy pillanatra még a fejfájását is elfelejti) Kalmopyrin?!...*

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban) Acid-acetilo-szalicilícium, a mi király urunk legkegyelmesebb szolgálatjára.*

DEZSŐ: *(megütődve) De hát azt még fel sem találták!*

KIRÁLYNÉ: *(epésen) Miért? Te talán mindig feltalálsz magad? Mégis úgy viselkedsz, mintha lennél...*

DEZSŐ: *(elhaló hangon) Beteg vagyok. Főfájás gyötör.*

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban) Cékla. Két főtt tojást a hóna alá. Léböjt kúra, tűzön járás, molyirtó, váltóáram...*

CSIRIBIRI: *(Ági kíséretében érkezik; bosszúsan hallgatja az udvarhölgyek csacsogását; közbevág) Elég, elég! Elég a jó szándékú amatőrökből!*

KIRÁLYNÉ: *(megvetően elfordul) Banya!*

CSIRIBIRI: *(negédesen) Természetgyógyász, ha mondom. (transzba esik) Ma különösen randa és zavaros a mi drága királynénk aurája. (a szín mélyén átvonul Ananász) Zavart érzek az Erőben! (Ági megkocogtatja a vállát, Csiribiri csodálkozva ránéz, majd a távozó macskára) Sicc!*

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban) Sicc!*

DEZSŐ: *(a szín széléig megy, ahol eltűnt Ananász; halkán utána szól) Sicc...Vagy valami ilyesmi.*

II. jelenet

CSIRIBIRI: *(transzba esik, előre nyújtott karokkal közelít a királyhoz)* Föbenjáró fájdalom. Itt valaki szenved...

KIRÁLYNÉ: *(Csiribiri és Dezső közé áll)* Haladj egyenesen az ordítás irányába: ennyi a tudásod, szipirtó.

ÁGI: *(határozottan)* Kár bántani anyukát, ő jót akar.

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Mindenki a jót akarja, vagy legalábbis a maga javát.

rövid csönd; a szereplők mozdulatlanra dermednek; közben Ananász átmegy a színen; épp eltűnne, amikor megéled a kép, és mindenki „siccelni” kezdi a macska hűlt helyét

DEZSŐ: *(kíváncsian Ágihoz fordul)* Mit akarsz, kislány?

ÁGI: *(mélyen meghajol)* Én a Csiribiri lánya vagyok, birodalmi közmunkás, földrajztanár és biztosítási ügynök.

DEZSŐ: *(szertartásosan)* Én pedig XVII. Dezső vagyok, Batida, Szőreg és Papere királya, és fáj a fejem.

KIRÁLYNÉ: *(megszakítja az „idillt”)* A betegség a leggyöngébb szervet támadja meg.

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Ah! Ez egy feleség-sértés volt.

ÁGI: *(átlépve a kínos helyzeten)* Király uram! Ön befizet havonta ezer aranyat, és öt év után az összeg felének a 15%-áig 30 %-os kölcsönt vehet fel pingponglabda vagy hegesztőmaszk vásárlására. Bomba üzlet. Itt kell aláírni. *(nyújtja a tollat és a paksamétát)* Vagy menjek vissza földrajztanárnak?... *(fenyegetően)* Üzbegisztán fővárosa Békéscsaba!

DEZSŐ: *(forogja a kezében a tollat, habozik)* És ettől elmúlik a fejfájásom?

CSIRIBIRI: *(transzba esik)* Zavart érzek az Erőben... Valaki közelít. *(normális hangon)* Nem kéne végre bezsírozni a kertkapu zsanérját?

KIRÁLYNÉ: *(fortyog)* Folyton idegen szavakat használ! Ki nem állhatom a túlképzett személyzetet!

VACKOR: *(nagy dérrrel-dúrral érkezik, körülnéz, végigméri Ágikát; odalép hozzá)* Én a tied, te az enyém, ő a mienk, ti az övék, mi az enyém, te a tiéd...*(teljesen belezavarodik)*

ÁGI: *(lehúti)* Majd megmondom én, hogy mi a tiéd, te vándorköszörűs! Először fizess be ezer aranyat, aztán öt év után. A hülyének is megéri. Itt írd alá! *(tartja a mappát)*

VACKOR: *(gyanakodva)* Szerintem, te nem a király lánya vagy.

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Bingó!

KIRÁLYNÉ: *(utálattal)* Bunkó!

DEZSŐ: *(hevesen bizonygatja)* Nem, nem az én lányom... Már hogy is lehetne az...

CSIRIBIRI: *(sejtelmesen)* Szerintem tiszta az apja. Nézze csak meg jobban, felség!

KIRÁLYNÉ: *(fölcattan)* Dezső!

CSIRIBIRI: *(ellágyulva)* Dezső...

DEZSŐ: *(erőt vesz magán, igyekszik határozott lenni)* Én, XVII: Dezső megparancsolom, hogy *(hirtelen Vackorhoz fordul)* ...hogymint járatban van itt. És honnan. Ugyanakkor kicsoda.

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Rákérdezhetek? Bruce Willis.

ÁGI: *(csacsogva)* Szerintem a két bors ökröcske közül az egyik.

KIRÁLYNÉ: *(mogorván)* Hajléktalan tornatanár.

VACKOR: *(jelentőségteljesen)* Én a szegény ember legkisebb gyereke vagyok, aki mindig győz. Értik?! Mindig! Erről papírom is van, meg arról, hogy enyém lehet a király lánya. *(különböző papírokat szed elő; ráun a keresgélésre, széttárt karokkal a király felé indul)* Apuka!... *(fállépésnyire a királytól irányt változtat, és a királynéhoz közelít)* Anyuka!...

DEZSŐ: *(kiabál)* Állj, állj! A lányom a Szerecsen király felesége lesz. Szerződést kötöttünk.

CSIRIBIRI: Ezt nevezik pozitív diszkriminációnak.

KIRÁLYNÉ: *(felcsattan)* Magyarul beszéljen, maga répadoktor!

ÁGI: *(tüsténkedve, Vackorhoz)* Majd én leszek a feleséged, csak fizess be ezer aranyat, és 29 év múlva a 73% felének a kétharmadát felszorozzuk. Nem igaz, hogy nem érdekel, kis butám...

VACKOR: *(közbevág; Dezsőnek)* Ne aggódj Apuka! A Szerecsen királynak megüzentem, hogy ki van rúgva, mert enyém a fele királyságod és a feleselő lányod. A szerződésed érvénytelen!

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Blamázs.

DEZSŐ: *(felháborodottan)* Honnan veszed a bátorságot?!

VACKOR: *(büszkén)* Amit mondtam, megmondtam: én vagyok a szegény ember legkisebb gyereke. Aki mindig, mindenütt győz. Erős vagyok és furfangos. *(előre jön a színtelejéig, a többiek csodálattal körbeállják)* Tizenötszörös mosóerő, háromszoros védelem, a magyar fogorvosi kamara ajánlásával... *(áhítatos csend)*

ZIMMEZUM: *(feldúltan belohol)* Végünk! A Szerecsen király megtámadta az országot!

III. jelenet

általános kavarodás, kiabálás, sikítózás; mindenki kirohan, csak Dezső, Vackor és Zimmezum marad; bénultan állnak; Ananász átmege a színen, félúton tart, amikor Zimmezum katonásan odamasírozik hozzá; a macska érdeklődve nézi, mit akar; Zimmezum először az egyik lábával toppant, majd a másikkal, végül páros lábbal felugrik a levegőbe; Ananász nézi, aztán unottan kivonul

ZIMMEZUM: *(néz a macska után; halkan megjegyzi)* Sicc...

DEZSŐ: *(Vackorhoz)* Jaj, fiam, most szükség lesz az erődre.

VACKOR: *(magabiztosan)* Mindenről van papírom. Ezerféle bizonyítvány és tanúsítvány.

DEZSŐ: *(elbizonytalanodva)* És mi van akkor, ha a Szerecsen király nem hozta magával az olvasószemüvegét?

ZIMMEZUM: *(kifelé fülel)* Pszt! Csend csak! Hallom a harci elefántok dübörgését a kertek alól.

VACKOR: *(feszengve)* Jut eszembe! Sürgősen távoznom kell idegrendszeri alapon. Javasolom, mentjük az értékeinket: Apuka, a biciklije nálam lesz, találkozunk a csata után, a romokon. *(elveszi a biciklit a trón mögöl, felpattan rá, és kikarikázik a színről)*

DEZSŐ: *(csüggedten)* Okleveles betoji. *(utána kiált)* Az a bicikli volt a fele királyságom! *(Zimmezumhoz)* Vannak újabb hírei, főtörzsörmeister?

ZIMMEZUM: *(feláll a trónusra, a szemét beárnyékolva kémlel; pipiskedik)* A Szerecsen király legázolta a borsóvetést meg a retket, most tördeli a szőlőkarókat.

DEZSŐ: *(iszonyodva)* Ez a vége a sok akciófilmnek! *(Zimmezumhoz)* Szaladj, hívd Hamukát, az öreg és ügyetlen varázslót. Van még hét másodpercünk a teljes pusztulásig, már csak benne bízhatunk. De míg én leszek a király ebben a gyönyörű és gazdag országban...

ZIMMEZUM: *(szenvtelenül)* Hat.

DEZSŐ: *(patetikusan)* ...ahol a nép boldog és szorgos munkája nyomán felvirágzott a föld...

ZIMMEZUM: *(szenvtelenül)* Öt.

DEZSŐ: *(tovább szaval, egyre jobban belejön)* ...és általánossá vált a béke és a kölcsönös megbecsülés, addig...

ZIMMEZUM: *(szenvtelenül)* Négy.

DEZSŐ: *(előre jön)* ...nem engedem, hogy barbár kalandorok, cégéres gazfickók veszélyeztessék...

ZIMMEZUM: *(szenvtelenül)* Három.

DEZSŐ: *(szárnyal)* ...azt a rengeteg eredményt...*(hirtelen kijózanodik)* Mi három, édes fiam, Zimmezum?

ZIMMEZUM: *(szárazan)* Kettő másodperc van a végső pusztulásig. Egy másodperc...

DEZSŐ: *(kétségbeesve)* Azannyát! Megint túlzásba vittem a haza megmentését! Eredj, fiam, Zimmezum, mondd meg a Szerecsen királynak, hogy fusson még néhány kört a palota körül, mert momentán nem jut eszembe semmi csodálatos, mesei fordulat! *(Zimmezum kilohol)*... Szárnyas hangyák! *(újabb ötlet)* Viszketőpor!... *(ez sem tetszik)* Szakszervezet!... *(elkedvetlenedik)* Csomagküldő szolgálat?!... *(abbahagyja az ötletek halmozását)*

HAMUKA: *(varázsigét mormolva bejön; fekete palástot hord, fején csillagos főveg)* Abrakadabra, abrakadabra, abrakadabra....

DEZSŐ: *(megütődve)* Miért mondd folyton, hogy „abrakadabra”?

HAMUKA: *(sértetten)* Miért?!... Hogy el ne felejtsem. Ez az utolsó varázsigé, amit még tudok.

DEZSŐ: *(segítőkészen)* Hát írd föl egy papírra, onnan bármikor elolvashatod!

HAMUKA: *(felháborodik)* Hogyisne! Hogy illetéktelen kezekbe jusson? A papír elég, szétfoszlik, el is lophatják, de a fejemben teljes biztonságban van a titok. *(ordítva)* Abraka...*(elakad)* Barkababrika...arabdarabka...bakakakabarabra.....

DEZSŐ: *(megszánja; súgva)* Abrakadabra.

HAMUKA: *(gyanakodva)* Talán te magad is varázsló vagy, uram király?

DEZSŐ: *(szerényen)* Ha az lennék, nem kellene királynak lennem. Ide figyelj, Hamuka! Nyakunkon az ellenség, üzd el őket valami hatásos varázslattal. Nem kell sietned, jó lesz azonnal is. *(kiabál)* Rögtön!

HAMUKA: *(nekikészülődik, mély levegőt vesz, megköszörüli a torkát)* Khm!... *(két karját a magasba emeli)*

DEZSŐ: *(sírós hangon)* Csak azt ne mondd, hogy „abrakadabra”!

HAMUKA: *(összeroskad)* De ha nem tudok mást!...

Dezső szomorúan a trónusra ül, Hamuka megállás nélkül, némán gesztikulál, varázsköröket ír le, csillagszórót gyújt, egyébként nem történik semmi; Ananász és Prüntyike érkezik, beszélgetve átvonulnak a színen; Dezső utánuk szól

DEZSŐ: *(fáradtan, némi öniróniával)* Kislányom, Prüntyike! Nincs nálad véletlenül valami hatásos elefántölő mérreg? Nem kell nagyon kapkodnod, csak az életünk múlik rajta. He-he-he...*(elsírja magát)*

PRÜNTYIKE: *(összeség a macskával; Ananász ad neki valamit)* Apa, kapd el! *(Dezső felé dob egy fekete pertliben végződő szürke párnácskát, egy „egeret”)* Még egészen friss, elefántok ellen azonnal bevethető. *(Ananász és Prüntyike el)*

HAMUKA: *(a távozók után)* Sicc! Vagyis abrakadabra.

DEZSŐ: *(felvidul)* Eger! Harci eger! Nesze, te szerencsétlen Szerecsen! *(kidobja a színről az egeret)* odakintről dübörgés, trombitálás, kiabálás hallatszik, zagyva harci morajlás; csönd; Zimmezum érkezik lóhalálában

ZIMMEZUM: *(lihegve)* Uram király, meg vagyunk mentve! A harci elefántok már a liftben voltak, amikor egy kicsi kis egerke megfutamította az egész hadsereget. Győztünk! Győztem! Nélkülem vége lett volna az országnak. A népnek. XVII. Dezsőnek.

VACKOR: *(biciklin érkezik)* Helló, Apuka! Na, milyen voltam? Az én elhatárolódó tévényilatkozatomba még a Szerecsen király is belesápadt! A média a kezemben van, naná, hogy elhúzták a csíkot Csokiországba.

KIRÁLYNÉ: *(bevonul az udvarhölgyek kíséretében; méltósággal)* Csak sétáltam egyet a kertben. Mi újság? Képzeld, Dezső, rosszarcú emberek ólálkodtak odakinn, olyan böhöm állatok hátán. De én elkergettem őket.

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Mi elkergettük őket.

CSIRIBIRI: *(Ágival együtt érkezik; kacag)* Ha-ha-ha! És akkor én mit csináltam?! *(felidézi az eseményeket)* Diólevél főzetével bedörzsöltem az elefántok homlokát, és naspolya lekvárt kentem a farkuk alá.

VACKOR: *(szemtelenül)* Tán létrát támasztott a vágató harci elefántokhoz, hogy mindezt elvégezhesse?

ÁGI: *(öntudatosan)* Szakmai részletekbe nem bocsátkozunk! Hagyja békén a mamát!

DEZSŐ: *(csendet int)* Ünnepelesen kijelentem, hogy én hajítottam egy közepesen friss egeret az elefántok közé... *(a társaság felmorajlik)* Az egeret Prüntyikétől kaptam *(felzúdulás)*, Prüntyike pedig... Prüntyike pedig... *(feszült csend)* Ananásztól, a macskától! *(ordítás, pfüjolás, mindenki sicc-cel)* Csönd! Ananászt meg kell jutalmazni! *(ellenséges morgás)* Zimmezum! Főtörzsfőrmester! Sőt, mától főtörzsfőrmester. Vezesd elibém Ananászt, a macskát!

ZIMMEZUM: *(feszesen tiszteleg; dacosan)* Nem vezetem!

DEZSŐ: *(vidáman)* Ha-ha! Ez fantasztikus! Esküszöm, hogy úgy hallottam az én hűséges Zimmezum főtörzsfőrmesterem válaszát, mintha nem szándékozna végrehajtani a *(ordítva)* parancsot! *(feszült csönd)*

bejön Prüntyike és Ananász; a társaság leplezetlen ellenszenvvel figyelik őket; Ananász előrenyújtott kezében egy eger lóg a farkánál fogva; nyújtja Dezsőnek

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban; nyafkán sikítanak)* Ííííí! Eger!

ANANÁSZ: *(magyaráz)* Pót-egér, arra az esetre, ha a Szerecsen király visszafordulna.

PRÜNTYIKE: *(csacsog)* Most pedig jöhet a jutalom! *(kiveszi az egeret Ananász kezéből, odadobja a királynénak, az irtózva továbbpasszolja Vackornak, Vackor Csiribirinek stb.; körbe-körbe jár az „egér”)* Apa! Míg ezek itt ellabdáznak, gyorsan üsd lovaggá Ananászt, vagy valami ilyesmi. *(az egeret a végén esetleg ki lehet dobni a nézőtérre)*

KIRÁLYNÉ: *(fagyosan)* Tiltakozom!

ÁGI: *(odamegy Ananászhoz)* Én nem ellenzem, ha befizet ezer aranyat, és akkor 74 év múlva visszakapja annak a felét, amit akkor kapott volna, ha öt évvel korábban meghal *(jelentőségteljesen felemeli az ujját)*, plusz a három ezrelék egy-hatvanötöd része, remélem, minden világos, hagyja magát meggyőzni, itt írja alá. *(nyújtja a paksamétát)*

VACKOR: *(hirtelen ötlettel)* Nem, nem! Ananász jutalmat érdemel!

CSIRIBIRI: *(csalódottan)* De a mi beleegyezésünk nélkül mentette meg az országot! Ananászt senki sem hatalmazta fel semmire.

UDVARHÖLGYEK: *(kórusban)* Hülye Rambó!

VACKOR: *(makacs)* Jutalmat érdemel! Az öreg és ügyetlen udvari varázsló változtassa arannyá. Tetőtől talpig.

PRÜNTYIKE: *(ijedten)* De hát ez csak egy fokkal jobb, mintha sóbálvánnyá változtatná! Ti ki akarjátok purtyantani Ananászt!

KIRÁLYNÉ: *(kap Vackor ötletén)* Drága kislányom, egy arany macska sokkal értékesebb, mint egy tejfölzabáló, lusta szörgombóc. Ez a jutalom: Ananász saját maga szobra lesz, színaranyból... Hamuka! *(a közbelépni akaró királyt leinti)* Hamuka, intézd el most!

Ananász megpróbál kisompolyogni, de Zimmezum elkapja, és Hamuka elé cipeli; a varázsló misztikus mozdulatokat tesz, vagy inkább nevetségeseket

HAMUKA: *(koncentrál)* Abrak...barak...baka...Abraka. Dabra. Abrakadabra! Éljen, eszembe jutott! *(örömben körbetáncolja a színt; végül megáll Ananász előtt, morog, bűvöl; a többiek tisztelettudóan figyelik)* Abrakadabra, te dög! *(nagyon elfárad, csüggedten odébb vonul)*

DEZSŐ: *(odamegy Hamukához; együttérzéssel)* Nem megy?

HAMUKA: *(rezignáltan)* Sokszor iszonyú munkába kerül, hogy ne változzon semmi!

UDVARHÖLGYEK: *(bizonygatják)* Sokszor iszonyú munkába kerül, hogy ne változzon semmi!

a szereplők előre jönnek a színtől, vonalban felsorakoznak, megfogják egymás kezét

MINDENKI: Sokszor iszonyú munkába kerül, hogy ne változzon semmi!

ZIMMEZUM: *(kétségbeesetten)* Uram király, a Burkus országunkra tört!

DEZSŐ: *(tépelődve)* Lesz-e, ki rajtunk segítsen?

PRÜNTYIKE: *(vidáman)* Fogadjunk! A Burkus királynak macskaszőr-allergiája van!

KIRÁLYNÉ: *(szőrszálhasogató módon)* És az erkölcsi tanulság?...

ANANÁSZ: *(hamiskásan)* Elvitte a cica.